

6) Post 4. b. Udvalget har under 18de December f. A. tilskrevet Finansministeriet saaledes:

„Udvalget ubbeder sig med Hensyn til de af Staten overtagne Plantager paa St. Croix en Fremstilling af den Pris, hvortil de overtoges, samt hvad der siden er anvendt paa dem, saavel som Oplysning om Aarsagerne til de paadragne formentlige Tab, og hvorledes disse kunne anses for sikrede i Eiendommene.“

Herpaa har man modtaget følgende Svar:

Finansministeriet. Kjøbenhavn, den 17de Januar 1881.

I Anledning af, at det ærede Finansudvalg i Skrivelse af 18de December f. A. har ubbedet sig — med Hensyn til de af Staten overtagne Plantager paa St. Croix — en Fremstilling af den Pris, hvortil de overtoges, samt hvad der siden er anvendt paa dem, saavel som Oplysning om Aarsagerne til de paadragne, formentlige Tab, og hvorledes disse kunne anses for sikrede i Eiendommene, skal Finansministeriet tjenstligst meddele følgende:

De af Staten overtagne og sammes Drift undergionne Plantager ere Sionfarm & Peterskrest og Montpellier, men fort efter Omstændighederne, at følgende Plantager i 1879—80 og indeværende Finansaar i kortere Tid have været i Statskassens Eie eller Besiddelse:

1) Plantagen Springgarden & Caledonia, der ved 4de Auktion den 27de November 1876 udlagdes til Statskassen som udættet Panthaver (for \$ 3,577. 84 Cts. + Renter \$ 368 92 Cts.) for høieste Auktionsbud \$ 500, foruden Skifte- og Realisationsomkostninger, \$ 1,033. 19 Cts., men fort efter folgtes for \$ 4,500;

2) Plantagen Bullersbay & Prospecthill, der ved 4de Auktion den 25de November 1879 udlagdes til Statskassen som udættet Panthaver (for \$ 2,943. 84 Cts. + Renter \$ 302. 60 Cts.) for høieste Auktionsbud, \$ 2,000, foruden Skifte- og Realisationsomkostninger, \$ 2,045. 18 Cts., men strax efter folgtes for \$ 4,500;

3) Plantagerne Lower Love og Upper Love, der den 5te April 1880 toges i Pantebesiddelse for Statskassens Regning, for at forhindre, at andre Kreditorer, til Skade for Statskassens og Kolonialkassens Fordringer, fik Plantagerne inddragne under Skiftebehandling og Skifterettens Administration. Af disse Plantager blev derefter Upper Love ved Auktion den 9de September 1880 udlagt til Statskassen for Sammes 1ste Prioritets Fordring for det høieste Auktionsbud, \$ 8,600, og strax derefter solgt for \$ 13,000, hvorved der opnaaedes fuld Dækning af Statskassens Fordring med Renter, medens Pantebesiddelsen af Lower Love senere hævedes, efter at et Arrangement mellem de forskjellige Pantekreditorer var truffet.

Med Hensyn til Plantagerne Sionfarm & Peterskrest og Montpellier bemærkes derefter følgende:

I. Sionfarm & Peterskrest. Saaledes som det nærmere er oplyst i Finansministeriets Skrivelse til Folkethingets Finansudvalg af 4de December 1876, bleve disse Plantager af Skifteretten, der behandlede den tidligere Eier, Admiral Christmas's Dødsbo, i 1874 stillede til Auktion, uden at der meldte sig nogen Kjøber til samme, hvorfor de fremdeles forbleve under Skifterettens Administration med Pantekreditorernes Samtykke. Da Administrationsudgifterne imidlertid paa Grund af de uheldige Høste bestandigt vovede, og Kreditorerne ikke længere vilde gjøre Tilskud til Eiendommens forfattede Drift, bleve de i 1876 stillede til ny Auktion og der indløbte for Statskassens Regning for \$ 15 med Tillæg af Administrationsomkostninger m. v., der ialt udgjorde \$ 29,639. 34 Cts., idet man under særligt Hensyn til den snarlige Gjennemførelse af Centralforlovsagen ansaa en saadan Erhvervelse for Statskassen for den efter Omstændighederne eneste Udvei, ad hvilken man kunde vente at redde Noget af Statskassens i Eiendommen indestaaende Pantefordring. Da det under de forhaandensværende Konjunkturer ikke var muligt at opnaa en Vortforpagtning af Eiendommene paa rimelige Vilkaar, saaledes som tidligere er fket, naar Statskassen har maattet overtage Plantager for sine Fordringer, overgik Plantagerne direkte under Statskassens Bestyrelse, og med særligt Hensyn hertil blev den tidligere, af Alder svækkede Plantageinspektør affædiget og erstattet af en anden yngre Inspektør.

Det maatte være en Selvsølg, at Plantagerne paa Grund af manglende Pengemidler i den seneste Tid ikke vare blevne drevne saaledes, som ønskeligt var, og Bestræbelsen maatte derfor gaa ud paa, ved en rationel Drift og ved en praktisk Anvendelse af de Pengemidler, der ikke tidligere stode til Raadighed, at tilbagegive Eiendommene deres tidligere Værdi og derved faa det muligt at sikre Statskassens Tilgodehavende. I denne Henseende kan det efter de for Finansministeriet foreliggende Oplysninger ikke betvivles, at der er en saa god Fremgang